

บทวิจัย

การสำรวจความต้องการและความจำเป็นในการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อรุณี วิริยะจิตรา

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

การเรียนการสอนไม่ว่าในสาขาวิชาใดก็ตาม หลักสูตรควรได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อผู้เรียนที่จบออกไปจะได้ใช้ความรู้ความสามารถที่ได้เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ คือ หลักสูตรที่สร้างขึ้น และใช้อย่างมีระบบ (Prat 1978 : 2) ในการสร้างปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา ผู้สร้างหลักสูตรจึงควรสำรวจความต้องการและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและของสังคม (Munby : 1978) ผู้สร้างหลักสูตรควรรู้ว่า กิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะในการปฏิบัติงานจริงมีอะไรบ้าง และระดับความสามารถทางภาษาในแต่ละทักษะควรอยู่ในระดับใดจึงจะสามารถปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้นให้ลุล่วงไปได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำข้อมูลเหล่านี้มาสร้างจุดประสงค์ปลาย

ทางของหลักสูตรว่านักศึกษาที่จบไปควรมีความสามารถทำอะไรได้ในระดับใด จากนั้นจึงนำจุดหมายปลายทางการเรียนรู้มาประเมินสร้าง หรือปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มีอยู่ต่อไป

ด้วยเหตุนี้ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงมีเจตนาที่จะสำรวจว่าหลักสูตรทักษะภาษาอังกฤษของภาควิชาที่เปิดสอนให้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษทั้ง ๓ สาย คือ สายภาษาศาสตร์ วรรณคดี และทักษะภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเหมาะสมหรือไม่เพียงใด

จากปัญหาและแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากภาควิชาภาษาอังกฤษมีความประสงค์ที่จะประเมินหลักสูตรสายทักษะภาษาอังกฤษการประเมินควรดำเนินไปอย่างมีขั้นตอนและมีแบบแผน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการในขั้นแรกคือ สำรวจความต้องการและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ซึ่งจะให้ข้อมูลสำคัญอันจะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรที่ต่อเนื่องและสอดคล้องกัน อีกทั้งยังสอดคล้องและทันต่อความต้องการของสังคม เพื่อช่วยให้นักศึกษาของภาควิชา มีความพร้อมทั้งสติปัญญา และจิตใจ อันจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศได้ในอนาคต

จุดประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบคำตอบในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษขณะเรียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
2. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
3. ความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
4. ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงาน
5. ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการเรียนในภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพียงพอต่อการปฏิบัติงานหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตอยู่เฉพาะในจังหวัด

เชียงใหม่ เกี่ยวข้องกับอาจารย์และนักศึกษาปัจจุบันในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาเก่าที่จบแล้ว และทำงานในจังหวัดเชียงใหม่และผู้ว่าจ้างของนักศึกษาเหล่านั้นและได้เก็บข้อมูลระหว่างปี 2531-2532

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. สัมภาษณ์เฉพาะความเห็นของนักศึกษาที่จบแล้วจะทำงานในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น
2. ความเห็นของผู้ว่าจ้างเป็นความเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น
3. ไม่ได้สำรวจข้อมูลความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาต่อ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เรียนต่อมีจำนวนน้อย และไม่ได้เรียนต่อที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การดำเนินการวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ **กลุ่มที่ 1** นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปี 3 และ 4 ภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษา 2531 นักศึกษาวิชาเอกนี้เป็นนักศึกษาทั้งในสายภาษาศาสตร์วรรณคดี และทักษะภาษาอังกฤษ ดังนี้คือ

น.ศ. สายภาษาศาสตร์	ชั้นปีที่ 3	3 คน	จากจำนวนเต็ม 14 คน
น.ศ. สายภาษาศาสตร์	ชั้นปีที่ 4	9 คน	จากจำนวนเต็ม 14 คน
น.ศ. สายวรรณคดี	ชั้นปีที่ 3	6 คน	จากจำนวนเต็ม 30 คน
น.ศ. สายวรรณคดี	ชั้นปีที่ 4	4 คน	จากจำนวนเต็ม 26 คน
น.ศ. สายทักษะภาษาอังกฤษ	ชั้นปีที่ 3	16 คน	จากจำนวนเต็ม 53 คน
น.ศ. สายทักษะภาษาอังกฤษ	ชั้นปีที่ 4	11 คน	จากจำนวนเต็ม 43 คน
	รวม	49 คน	คิดเป็น 27.22%

กลุ่มที่ 2 อาจารย์ที่สอนรายวิชาเอกทั้ง 3 สาย คือ สายภาษาศาสตร์ (ปี 2-4) วรรณคดี (ปี 2-4) และ ทักษะภาษาอังกฤษ (ปี 3-4) ดังนี้คือ

อาจารย์สายภาษาศาสตร์	4 คน	จาก	7 คน
อาจารย์วรรณคดี	7 คน	จาก	15 คน
อาจารย์สายทักษะภาษาอังกฤษ	8 คน	จาก	12 คน

รวม 19 คน

คิดเป็น 55.88% ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด

กลุ่มที่ 3 นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่จบจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ย้อนหลัง 5 ปี ขณะนี้ทำงานในองค์กร บริษัท ร้านค้า ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 7 คน องค์กรเหล่านี้มีดังต่อไปนี้คือ

โรงเรียน	1 คน
สถานที่ราชการ	1 คน
บริษัทส่งสินค้าเข้าออก	1 คน
โรงแรม	1 คน
บริษัทนำเที่ยว	1 คน
ร้านค้าของที่ระลึก	2 คน

จำนวนนักศึกษา 7 คนนี้ คิดเป็นประมาณ 30% ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษทั้งหมดที่ทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มที่ 4 ผู้ว่าจ้างในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7 คน ผู้ว่าจ้างเหล่านี้คือ ผู้ว่าจ้างของกลุ่ม ตัวอย่างกลุ่มที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 2 ชนิด คือ

ชนิดที่ 1 แบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบ และชนิดให้เติมความหรือตัวเลขใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ 1-2

ชนิดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ 3-4 แบบสัมภาษณ์นี้ได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงจากแบบสอบถามในการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษ" โดย

อัจฉรา วงศ์โสธร อุษา กาญจนสถิตย์ นิภา สน-สะอาดธิต 2524

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ จำแนกออกเป็น 5 หมวด เพื่อตอบคำถามในการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนและแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด มาวิเคราะห์ โดยเสนอแยกแยะให้เห็นทัศนะของนักศึกษาและอาจารย์แต่ละสาย หัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้าง ด้วยการหาความถี่ของข้อมูลโดยคำนวณ

เป็นร้อยละ และการจัดลำดับข้อมูล แล้วนำเสนอในรูปตารางและคำบรรยาย

สรุปผลวิจัย

คำถามที่ 1 ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษขณะเรียนของนักศึกษาเอกอังกฤษ

คำตอบ – ในเรื่องทักษะนักศึกษาในแต่ละสายมีความเห็นต่างกันในปริมาณการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนในสาขาของตน นักศึกษาสายภาษาศาสตร์ใช้ทักษะเรียงตามลำดับความดีดังนี้คือ เขียน อ่าน ฟัง พูด นักศึกษาสายวรรณคดีใช้ทักษะ ฟัง อ่าน เขียน พูด นักศึกษาสายทักษะภาษาอังกฤษใช้ทักษะ ฟัง เขียน อ่าน พูด ส่วนอาจารย์ทั้งสามสายมีความเห็นตรงกันในปริมาณการใช้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในการเรียนในสาย คือ อ่าน เขียน ฟัง พูด ซึ่งต่างกับความเห็นของนักศึกษา

– ในเรื่องกิจกรรมในการเรียน นักศึกษาและอาจารย์ในแต่ละสายมีความเห็นต่างกัน กิจกรรมที่ใช้ในการเรียน กิจกรรมในการเรียนที่ทั้งอาจารย์และนักศึกษายกย่องว่าสำคัญส่วนใหญ่เห็นว่าจำเป็นต้องใช้มีเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ อ่านตำราเรียน อ่านข้อสอบ เขียนรายงานประกอบการเรียน เขียนข้อสอบแบบความเรียง เขียนสรุปจากการอ่านตำรา/วารสาร อาจารย์และนักศึกษายกย่องส่วนใหญ่ เห็นว่ากิจกรรมที่ต้องใช้ในการเรียนมีดังนี้

คือ อ่านตำราเรียน นิยาย บทละคร เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ อ่านข้อสอบ เขียนข้อสอบแบบความเรียง เขียนรายงานประกอบการเรียน ดูภาพยนตร์ ละคร อาจารย์และนักศึกษายกย่องทักษะภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมที่ต้องใช้ในการเรียนมีดังนี้คือ เขียนรายงานประกอบการเรียน อ่านข้อสอบตอบ/ถามคำถามในชั้นเรียน จุดนี้ได้จากการฟังการบรรยาย อภิปรายในชั้นเรียน

คำถามที่ 2 ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษ

คำตอบ

– ในเรื่องทักษะของนักศึกษาทั้ง 3 สายส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าตนมีความรู้ในทักษะเขียนและฟังค่อนข้างเพียงพอในการเรียนรู้ในสาย และเห็นตรงกันว่าตนยังมีความสามารถไม่เพียงพอในทักษะการพูด สำหรับอาจารย์ทั้ง 3 สายส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่านักศึกษาในสายของตนมีทักษะพูดค่อนข้างเพียงพอ แต่ทักษะเขียนของนักศึกษายังไม่เพียงพอ

– ในเรื่องกิจกรรมในการเรียนนักศึกษาและอาจารย์ทั้ง 3 สาย ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมในการเรียนที่นักศึกษายังมีทักษะไม่เพียงพอในทักษะพูดมีการอภิปรายในชั้นเรียน การสัมภาษณ์ชาวต่างประเทศ การปรึกษาด้านวิชาการเป็นส่วนตัวกับอาจารย์และเพื่อนนักศึกษาชาวต่างประเทศและการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน ในทักษะการเขียนมีการเขียนข้อสอบ

แบบความเรียง ในทักษะการอ่านมีการ
จดโน้ตจากการอ่านตำรา/วารสาร อ่าน
นิยาย บทละคร เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ และ
ในทักษะฟังมีการดูภาพยนตร์ ละคร

คำถามที่ 3 ความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำตอบ

- ในเรื่องทักษะนักศึกษาทั้ง 3 สายส่วนใหญ่ต้องการให้การเรียนการสอนเน้นทักษะเรียงตามระดับดังนี้คือ ฟูด ฟัง อ่าน เขียน สำหรับอาจารย์ทั้ง 3 สาย ส่วนใหญ่ต้องการให้การเรียนการสอนเน้นทักษะ ฟัง อ่าน เขียน ฟูด
- ในเรื่องกิจกรรมในการเรียน นักศึกษาทั้ง 3 สายส่วนใหญ่ต้องการให้ฝึกทักษะเพื่อทำกิจกรรมเหล่านี้คือ การอภิปรายในชั้นเรียน การตอบ/ถามคำถามในชั้นเรียน การฟังคำบรรยาย การพูดรายงานหน้าชั้นเรียน ดูภาพยนตร์/ละคร สัมภาษณ์ชาวต่างประเทศ ปรึกษาด้านวิชาการเป็นส่วนเดียวกับอาจารย์และเพื่อนชาวต่างประเทศ สำหรับอาจารย์ทั้ง 3 สายส่วนใหญ่ต้องการให้ฝึกทักษะเพื่อทำกิจกรรมเหล่านี้คือ อภิปรายในชั้นเรียน ตอบ/ถามคำถามในชั้นเรียน ฟังคำบรรยาย เขียนข้อสอบแบบความเรียง พูดรายงานหน้าชั้นเรียน จดโน้ตจากการฟังคำบรรยาย อ่านนิยาย บทละครเรื่องสั้น กวีนิพนธ์ เขียนสรุป และจดโน้ตจากการอ่านตำรา/วารสาร อ่านข้อสอบและตำราเรียน
- ในเรื่องเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการ

ในการเรียนการสอน อาจารย์และนักศึกษាทั้ง 3 สายส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าควรเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป นอกจากนี้ส่วนใหญ่มีความต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะสาขาวิชาเนื้อหาเกี่ยวกับธุรกิจและการท่องเที่ยว

- ในเรื่องจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียน อาจารย์และนักศึกษาทั้ง 3 สายส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีนักศึกษาในชั้นเรียนประมาณ 10-15 คน และ 15-20 คน
- ในเรื่องวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่ต้องการ นักศึกษาและอาจารย์ทั้ง 3 สายเห็นตรงกันว่าควรเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนในห้องเรียนโดยมีครูสอน และการค้นคว้าด้วยตนเองนอกห้องเรียน

คำถามที่ 4 ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงาน

คำตอบ

- ในเรื่องทักษะ หัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้างมีความเห็นตรงกันว่า ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องใช้ในหน่วยงานเรียงตามลำดับความสำคัญมีดังนี้คือ ฟูด ฟัง อ่าน เขียน แปล
- ในเรื่องรายละเอียดเกี่ยวกับทักษะการพูดทั้งหัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้างส่วนใหญ่เห็นว่าแบบการพูดเป็นการพูดแบบสนทนามากที่สุด รองลงมาคือพูดแบบบรรยายและผู้ที่ลูกจ้างพูดด้วยคือผู้มาติดต่องาน วัตถุประสงค์ในการพูดในลำดับแรก ๆ คือ ทักทาย/กล่าวคำอำลา กล่าวต้อนรับ กล่าวขอบคุณ

แนะนำตัวเอง/ผู้อื่น ถาม/ตอบเรื่องสถานที่ ให้บริการ วัตถุประสงค์รองลงมาคือ ถาม/ตอบเรื่องเวลา ระยะเวลา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล ความเห็น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่/หน่วยงาน ให้ความช่วยเหลือ ให้เหตุผล ให้คำแนะนำ เชื่อเชิญ ตอบรับคำเชิญ/ปฏิเสธ คำเชิญ หาข้อมูลเกี่ยวกับผู้อื่นและโน้มน้ำหนักผู้ฟัง

-ในเรื่องราวละเอียดเกี่ยวกับทักษะการฟัง หัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้างส่วนใหญ่เห็นว่าในการฟังเป็นการฟังจากคู่สนทนาทั้งจาก face to face และจากโทรศัพท์มากที่สุด เนื้อหาเรื่องที่ฟังเป็นบทสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ ฟังคำสั่งและข่าว และวัตถุประสงค์ในการฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนามากที่สุดรองลงมาคือ รับ/ปฏิบัติตามคำสั่ง และจดบันทึกโดยสรุป

-ในเรื่องราวละเอียดเกี่ยวกับทักษะการอ่าน หัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้างส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่ลูกจ้างอ่าน คือ โทรเลข/โทรพิมพ์/โทรสาร และตำราเกี่ยวกับสาขาวิชามากที่สุด รองลงมาคือ อ่านหนังสือพิมพ์และแผ่นพับโฆษณาและจดหมายติดต่อธุรกิจ/ราชการ และวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่มากที่สุด รองลงมา คือ เพื่อปฏิบัติตาม/โต้ตอบ เขียนสรุป

- ในเรื่องราวละเอียดเกี่ยวกับทักษะการเขียน หัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้าง

ส่วนใหญ่เห็นว่าลูกจ้างเขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมาคือเขียนถึงผู้ร่วมงาน และเขียนจดหมายธุรกิจมากที่สุด ซึ่งรวมถึงโทรเลข/โทรสาร/โทรพิมพ์ รองลงมาคือจดหมายส่วนตัวและบันทึกข้อความสั้น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเขียนเพื่อติดต่อธุรกิจติดต่อส่วนตัว และเขียนเพื่อร้องเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ เขียนเพื่อขอข้อมูล เชื่อเชิญ รายงานผลงานส่งงาน/สินค้า เสนอโครงการเสนอความคิดเห็น บรรยายสถานที่ และให้ความรู้ทางวิชาการ

-ในเรื่องราวละเอียดเกี่ยวกับทักษะการแปล หัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้างส่วนใหญ่เห็นว่า สิ่งที่แปล คือ แปลคำพูดมากที่สุด รองลงมาคือ แปลคำสั่ง รายงาน โทรพิมพ์ จดหมายส่วนตัว จดหมายร้องเรียน ข่าว ตำรา สัญญา รายการอาหารและวัตถุประสงค์ในการแปลเพื่อเป็นการบริการและถ่ายทอดให้ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา

คำถามที่ 5 ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการเรียนในภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพียงพอต่อการปฏิบัติงานหรือไม่

คำตอบ - ทั้งหัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้างเห็นว่า ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของลูกจ้างที่ได้รับมา ยังไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานมีดังนี้คือ

ทักษะการฟัง ขาดความรู้เรื่องศัพท์
เฉพาะ ฟังสำเนียงต่าง ๆ
ไม่ออกและฟังไม่ทัน

ทักษะการพูด ไม่กล้าพูด ขาดความ
รู้เรื่องศัพท์เฉพาะ สำ-
เนียงยังไม่ดีพอ ขาด
ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษา
ขาดความรู้ทางไวยา-
กรณ์

ทักษะการอ่าน ขาดศัพท์ โดยเฉพาะ
ศัพท์เฉพาะ

ทักษะการเขียน ขาดความรู้เรื่องศัพท์
เฉพาะ

ทักษะการแปล ขาดความรู้เรื่องศัพท์
เฉพาะ

- ในเรื่องวิธีการเพิ่มพูนความสามารถ
ด้านภาษาอังกฤษ ทั้งหัวหน้าหน่วย
งานและลูกจ้างเห็นว่าเป็นการฝึกฝน
ด้วยตนเอง

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจบางประ-
การ ดังนี้คือ

1. ในความเห็นของนักศึกษา ทักษะและกิจ-
กรรมที่ใช้ในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกภาษา
อังกฤษในแต่ละสายคือ สายภาษาศาสตร์ วรรณคดี
และทักษะภาษาอังกฤษ มีลำดับความสำคัญที่ไม่
ตรงกัน ดังนั้นถึงแม้ว่านักศึกษาจะจบออกไปเป็น
บัณฑิตทางภาษาอังกฤษเหมือนกัน แต่อาจจะมี
ทักษะภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำ
กิจกรรมในภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน

2. อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นต่างกัน
ในเรื่องความสามารถในด้านทักษะภาษาอังกฤษของ
นักศึกษา นักศึกษาเห็นว่าตนยังมีทักษะการพูดไม่
เพียงพอที่จะใช้ในการเรียนรู้ แต่มีทักษะเขียน
เพียงพอ แต่อาจารย์เห็นว่านักศึกษายังมีทักษะการ
เขียนไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์คำนึง
ในเรื่องความถูกต้องภาษามากกว่าเนื้อหา และ
อาจารย์อาจเห็นว่าทักษะการเขียนใช้ในการประเมิน
ผลในวิชาเป็นส่วนใหญ่ ส่วนทักษะการพูดนั้นใช้ใน
การประเมินผลการเรียนรู้น้อยกว่า จึงเห็นว่านัก-
ศึกษายังขาดทักษะในการเขียนมากกว่าในการพูด
ดังนั้นอาจารย์จึงต้องการให้หลักสูตร ให้ความสำคัญกับทักษะการพูดท้ายสุดในขณะที่นักศึกษา
ต้องการให้หลักสูตรเน้นที่ทักษะการพูดให้มากที่สุด
และให้มีการฝึกกิจกรรมที่ใช้ทักษะ พูด/ฟัง มากกว่า
ทักษะอ่าน/เขียน

3. ทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีการเรียงลำดับ
ความสำคัญตรงกับทักษะที่นักศึกษาต้องการ คือ พูด
ฟัง อ่าน เขียน แต่กิจกรรมที่ทำในแต่ละทักษะใน
การปฏิบัติงานไม่คล้ายคลึงกับกิจกรรมที่ใช้ในการ
เรียนรู้ ดังนั้นจึงทำให้หัวหน้าหน่วยงานและลูกจ้าง
เห็นว่าความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ของลูกจ้างที่ได้รับจากการเรียนในมหาวิทยาลัยยังไม่
พอเพียงนักในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้
คือ

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอก
อังกฤษควรเป็นการฝึกทั้ง 4 ทักษะเท่า ๆ กัน คือทั้ง
พูด อ่าน เขียน โดยมีการฝึกทักษะสัมพันธ์ในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 รายวิชา โดยใช้
กฎไวยากรณ์ เป็นแกนในการฝึกทักษะทั้ง 4 และให้

น้ำหนักในการฝึกทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ในรายวิชาทั้ง 4 นี้ สำหรับทักษะการพูดและเขียนควรมีรายวิชาเฉพาะ รายวิชาทักษะการเขียนควรมีการฝึกการเขียนทั้งที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และการเขียนทางวิชาการ ส่วนรายวิชาทักษะการพูดนั้นควรมีการฝึกการฟังควบคู่ไปด้วย และควรมีรายวิชาที่ฝึกนักศึกษาให้สามารถพูดในการสนทนาแบบต่าง ๆ เช่น พูดอภิปราย ชักถาม สัมภาษณ์ และฝึกการพูดต่อหน้าชุมชน ควรใช้วิชาวรรณคดีเป็นวิชาที่ฝึกการอ่าน และการฟังด้วย ควรใช้รายวิชาภาษาศาสตร์ฝึกการฟังสำเนียงต่าง ๆ ฝึกการออกเสียงให้ชัดเจน และเพิ่มพูนความรู้ด้านไวยากรณ์ด้วยควรมีวิชาบังคับหรือวิชาเลือกที่เป็นวิชาการแปล และวิชาที่ต้องใช้การผสมผสานของทักษะต่าง ๆ ในวิชาชั้นสูง

2. หลักสูตรภาษาอังกฤษควรมีรายวิชาที่ฝึกกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานด้วย เช่น ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาอังกฤษท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษสำหรับนักหนังสือพิมพ์

3. รายวิชาต่าง ๆ ยกเว้นวิชาเฉพาะสาขา ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาหลากหลาย

เช่น เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ธุรกิจ การท่องเที่ยว เพื่อนักศึกษาจะได้พบศัพท์เฉพาะในด้านต่าง ๆ ให้มากที่สุด

4. การเรียนการสอนในรายวิชาทักษะภาษาอังกฤษควรเป็นการเรียนเพื่อการสื่อสาร นั่นคือควรมีจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าเมื่อเรียนวิชานั้น ๆ จบแล้ว นักศึกษาจะสามารถนำภาษาไปใช้ทำอะไรได้บ้าง และสิ่งที่ทำนั้นใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันของนักศึกษาหรือไม่

5. การเรียนการสอนในภาควิชาภาษาอังกฤษควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพราะจะทำให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอย่างน้อยที่สุดก็ในชั้นเรียน และควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนด้วยตนเอง เพื่อที่จะได้ใช้ภาษาในห้องเรียนให้มากที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นการสอนให้นักศึกษาสามารถรู้วิธีฝึกฝนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยตนเองในขณะที่ทำงานด้วย

6. การเรียนการสอนในภาควิชาภาษาอังกฤษควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำโครงการ (project) ให้มากที่สุด เพราะจะทำให้การเรียนในห้องเรียนใกล้เคียงกับในชีวิตจริงมากขึ้น

บรรณานุกรม

- อัครา วงศ์ไธธร และคณะ รายงานการวิจัย เรื่อง "การสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษ"
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2524.
- Munby, John. *Communicative Syllabus Design*. Cambridge : Cambridge University Press, 1978.
- Pratt, D. "Systems Theory, Systems Technology, and Curriculum Design". *The Journal of Educational Thought*, Vol. 12, No. 2, 1978.